

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **A. P.**, zastoupeného Patimat Kashkaevou, advokátkou, se sídlem Waldertova 670/6, Karlovy Vary, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2006, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 7. 2006, č. j. 16 Cad 55/2006 - 37,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni **se** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 1. 2006, č. X, byla žalobci (dále jen „stěžovatel“) zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, v níž namítal, že jeho zdravotní stav se oproti roku 2002, kdy bylo rovněž rozhodováno o jeho žádosti o plný invalidní důchod, podstatně zhoršil, a to již z důvodu přibývajícího věku. Na základě řádného lékařského vyšetření by proto muselo být shledáno, že je více než z 66 % neschopen soustavné výdělečné činnosti. Z tohoto důvodu je rozhodnutí žalované nezákonné.

Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 18. 7. 2006, č. j. 16 Cad 55/2006 - 37, zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. K tomuto závěru krajský soud dospěl především na základě závěrů Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Plzeň, ze dne 6. 4. 2006, podle nichž byla stěžovatelova míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovena na 40 %.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 11. 8. 2006 stěžovatel sdělil, že proti tomuto rozsudku hodlá podat kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení soudem. Krajský soud stěžovateli usnesením ze dne 15. 8. 2006, č. j. 16 Cad 55/2006 - 54, vyhověl a ustanovil zástupcem advokáta Mgr. Josefa Havlíčka. Jelikož tento advokát byl později vyškrtnut ze seznamu advokátů České advokátní komory, byla jeho nástupcem v souladu s § 27 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, určena dne 4. 9. 2006 Českou advokátní komorou advokátka Petimat Kashkaeva. Usnesením ze dne 15. 9. 2006, č. j. 16 Cad 55/2006 - 60, vyzval soud stěžovatelova zástupce, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil stěžovatelovo podání tak, aby z něho bylo patrné, v jakém rozsahu je kasační stížností rozhodnutí žalované napadáno, kdy bylo rozhodnutí doručeno a z jakých důvodů dle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je napadáno. Soud rovněž stěžovatelova zástupce poučil o následcích případného nedoplnění kasační stížnosti. Stěžovatelova zástupkyně kasační stížnost doplnila podáním ze dne 25. 9. 2006, v němž uvedla, že dle stěžovatelova názoru žalovaná při svém rozhodování porušila § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1 a 2, § 33 odst. 2 a § 46 správního řádu. K porušení těchto ustanovení krajský soud nepřihlížel, a tím došlo k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem. Stěžovatel má za to, že žalovaná nepřezkoumala všechny důvody, které stěžovatele k podání žádosti o plný invalidní důchod vedly. Z tohoto důvodu navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Krajskému soudu v Plzni k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Podle § 106 odst. 1 a 2 a § 37 odst. 5 s. ř. s. musí kasační stížnost, kromě jiného, obsahovat údaj, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozsudek stěžovatel napadá. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Kasační stížnost byla podána včas a osobou oprávněnou. Protože neobsahovala náležitosti požadované zákonem, soud stěžovatelova zástupce vyzval k doplnění kasační stížnosti o údaje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je podávána. V doplnění kasační stížnosti (popsaném výše) zástupce vytknul soudu, že nepřihlížel k porušení několika ustanovení správního řádu, včetně § 32 (podle něhož správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věcí a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí), aniž by konkretizoval, v čem toto porušení povinností správního orgánu spatřuje.

V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS bylo konstatováno, že *ličení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.*

Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj

právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.

Tyto závěry platí rovněž pro náležitosti kasační stížnosti, přičemž z doplnění kasační stížnosti v posuzované věci tak, jak bylo již shora uvedeno, vůbec nevyplyvá, v jakých konkrétních skutkových důvodech a skutečnostech stěžovatel jím tvrzená pochybení spatřuje.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud odmítne návrh, mj. jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jelikož nedostatek kasační stížnosti nebyl přes výzvu soudu odstraněn a z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatelově ustanovené zástupkyni nebyla odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti přiznána, jelikož zástupkyně přes výzvu soudu nesdělila, jaké úkony v řízení učinila a zda je plátcem daně z přidané hodnoty, a z obsahu soudního spisu plyne, že doplněním kasační stížnosti neodstranila vady vytykané soudem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu